PADOMES ĪSTENOŠANAS LĒMUMS

(2011. gada 18. janvāris),

ar ko Francijai ļauj piemērot diferencētus nodokļu līmeņus degvielai saskaņā ar Direktīvas 2003/96/EK 19. pantu

(2011/38/ES)

EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību,

ņemot vērā Padomes Direktīvu 2003/96/EK (2003. gada 27. oktobris), kas pārkārto Kopienas noteikumus par nodokļu uzlikšanu energoproduktiem un elektroenerģijai [1], un jo īpaši tās 19. pantu,

ņemot vērā Eiropas Komisijas priekšlikumu,

tā kā:

(1) Padomes Lēmums 2005/767/EK [2] ļauj Francijai trīs gadus piemērot diferencētus nodokļu līmeņus dīzeļdegvielai un bezsvina benzīnam. Francija lūdza atļauju sakarā ar administratīvo reformu, kurā tika decentralizētas dažas konkrētas pilnvaras, kuras agrāk īstenoja valdība. Lēmums 2005/767/EK bija spēkā līdz 2009. gada 31. decembrim.

(2) Francija 2009. gada 12. augusta vēstulē lūdza atļauju turpināt piemērot diferencētas nodokļu likmes ar tādiem pašiem nosacījumiem vēl sešus gadus pēc 2009. gada 31. decembra.

(3) Lēmums 2005/767/EK tika pieņemts tādēļ, ka Francijas lūgtais pasākums atbilda Direktīvas 2003/96/EK 19. pantā noteiktajām prasībām. Jo īpaši tika uzskatīts, ka pasākums netraucēs iekšējā tirgus pareizai darbībai. Tika arī uzskatīts, ka tas saskan ar attiecīgo Kopienas politiku.

(4) Valsts pasākums ietilpst politikā, kuras mērķis ir paaugstināt pārvaldes efektivitāti, uzlabojot sabiedrisko pakalpojumu kvalitāti un samazinot to izmaksas, kā arī subsidiaritātes politikā. Tas ir papildu stimuls reģioniem pārskatāmi uzlabot savu pārvaldi. Šajā sakarā Lēmumā 2005/767/EK ir noteikts, ka samazinājumiem jābūt saistītiem ar to reģionu sociālekonomiskajiem apstākļiem, kuros tos piemēro. Kopumā valsts pasākumā par pamatu ņemti īpaši politikas apsvērumi.

(5) Tā kā likmju diferenciācijai reģionos ir stingri noteiktas robežas un pasākumu nepiemēro dīzeļdegvielai, kas izmantota komerciālos nolūkos, konkurences izkropļojuma risks iekšējā tirgū ir ļoti zems. Turklāt pasākuma līdzšinējā piemērošana liecina par to, ka reģionos ir spēcīga tendence iekasēt maksimāli pieļaujamo likmi, kas vēl vairāk ir mazinājis konkurences izkropļojuma iespēju.

(6) Nav ziņots par šķēršļiem iekšējā tirgus pareizai darbībai, jo īpaši saistībā ar attiecīgo produktu kā akcīzes nodoklim pakļauto produktu apgrozību.

(7) Sākotnēji lūdzot atļauju, pirms valsts pasākuma piemērošanas tika veikts nodokļu paaugstinājums, kas atbilst samazinājumam, kuru atļauts piemērot reģioniem. Šādos apstākļos, ņemot vērā atļaujas nosacījumus un uzkrāto pieredzi, pašlaik nevar secināt, ka valsts pasākums būtu pretrunā ar Savienības enerģētikas un klimata politiku.

(8) Atbilstīgi Direktīvas 2003/96/EK 19. panta 2. punktam katrai saskaņā ar minēto pantu piešķirtajai atļaujai ir jābūt stingri ierobežotai laikā. Savienības enerģijas nodokļu sistēmas iespējamās turpmākās attīstības dēļ šī atļauja būtu jāizsniedz uz laikposmu, kas nepārsniedz trīs gadus. Turklāt ir lietderīgi izvairīties no atļaujas piemērošanas pārtraukumiem,

IR PIEŅĒMUSI ŠO LĒMUMU.

1. pants

1. Ar šo Francijai ir atļauts piemērot samazinātas nodokļu likmes bezsvina benzīnam un dīzeļdegvielai, ko izmanto kā degvielu. Uz dīzeļdegvielu komerciālām vajadzībām Direktīvas 2003/96/EK 7. panta 2. punkta izpratnē samazinājumu iespēju neattiecina.

2. Administratīvajos reģionos var atļaut piemērot diferencēto samazinājumu ar noteikumu, ka ir izpildīti šādi nosacījumi:

a) samazinājumi nepārsniedz EUR 35,4 uz 1 000 litriem bezsvina benzīna un EUR 23,0 uz 1 000 litriem dīzeļdegvielas;

[1] OV L 283, 31.10.2003., 51. lpp.
[2] OV L 290, 4.11.2005., 25. lpp.

b) samazinājumi nepārsniedz starpību starp nodokļu līmeni nekomerciāla patēriņa dīzeļdegvielai un nodokļu līmeni komerciāla patēriņa dīzeļdegvielai;

c) samazinājumi ir saistīti ar objektīviem sociālekonomiskiem apstākļiem reģionos, kuros tos piemēro;

d) reģionālo samazinājumu piemērošana reģionam nedod konkurences priekšrocības attiecībā uz Savienības iekšējo tirdzniecību.

3. Samazinātajām likmēm ir jāatbilst Direktīvas 2003/96/EK prasībām, jo īpaši 7. pantā noteiktajām minimālajām likmēm.

2. pants

Šis lēmums stājas spēkā tā paziņošanas dienā.

To piemēro no 2010. gada 1. janvāra.

Tas zaudē spēku 2012. gada 31. decembrī.

3. pants

Šis lēmums ir adresēts Francijas Republikai.

Briselē, 2011. gada 18. janvārī

Padomes vārdā –
priekšsēdētājs
Gy. MATOLCSY